

157
L. A N D R E Æ
R E S E N D I I I N
O B I T V M D. I O A N -
N I S. I I I. L Y S I T A -
N I A E R E G I S, C O N -
Q V E S T I O.

PERMISSV ET AV-
CTORITATE Reuerendissimo
rum patrum Inqui-
sitorum.

OLISIPONE,
Apud Ioannē Blaium
Typographum
Regium.

Mense Iulio.
1557.

Rô superi, quid enim quã cælum implere que
relis,
Possum aliud? prô heu superi, quo tristia no-
stra.

Gentis fata ruunt? regnî ne exstinguere nomen
Atque decus struitis, quod uos ex omnib. unum
Intacta pietate colit? quod numina uestra
Et tremit, & prisca sub religione ueretur?
Certe summe pater, summi & patris unica proles,
Tûq; ab utroque Deus nexu conflatae perenni,
Sancta trias, tersancta monas, quum cætera fœdis
Dissideant sectis regna Europæa, nec ulla
Non rea sint diuûm de maiestate minuta,
Impolluta manet tibi Lusitania, ritu
Inq; dies horâsq; magis deuota uetusto.
Perq; procellosum late uictricibus armis
Oceanum fert signa crucis, caelestia gentes
Sacra docens uarias, seu quas uastum æquor Atlantis,
Vsq; sub Eoos, & primi litora Phœbi,
Seu quas aduersis ambit de partibus arctos.
Hanc igitur supremæ parens exscindere gentem,
Hoc regnum delere paras? en regia meret
Squallida funeribus, paucis uacuata sub annis.
Siccine iam pridem tibi Lusitania nullus
Non feralis erit, non & funestus abibit
Annus? & in pullo semper marcebis amictu?
Siccine tot regum series intercidit illa,
Quæ tibi de magno dudum Emmanuele uigebat
Regno habilis, sceptrique capax, uirtute superba?

Mitto alios. ingens ubi nunc Vernandus? ubi ille
Inclytus Alphonsus, quem purpura sacra tegebat?
Viuida uis animi, & uirtus generosa Duartis,
Quam cito defecit, uiridi subcisa iuuenta?
Magnanimus Lodouicus ubi est? ubi dextera fortis,
Robur & excellens, uno quo Carule fesus
Sperasti ambiguum tibi de Tunete triumphum:
Ad regem uenio, fratrum qui maximus ortu,
Sceptra patris sancto tenuit moderamine, quuius
Si spectes quoties Lucinam experta fauentem
Vxor magna fuit, præsto est numerosa propago.
Si spectes quoties Libitinam expertus uterque,
De grege bisquino nullum superesse dolebis.
Tot pueri immaturi æuo, tot morte puella
Absumptæ uacuam liquere parentibus aulam.
De numero tanto minimus qui forte superstes
Attigerat tria lustra puer, formosus, & ultra
Humanum egregia puer indole, iamque maritus,
Iam gener Augusti, iam sponsam implerat, & ecce,
Me miserum impediior lacrymis, nec uerba dolori
Sufficiunt, leuis umbra fuit puer ille decorus,
Vix dum completis cum coniuge mensibus octo.
Et noua nupta, prius uiduam se denique uidit,
Quam matrem. seu iumque coacta misella dolorem
Deglutire, uterum fletu ne lederet ægro,
Anxiosos questus ad nixus distulit horam.
Scilicet ut nobis animosa puella futurum

Quum pareret regem, uitam ipsa exosa moleſtam,
Tormentis animam eſſlaret cruciata duobus.
Iacturas tamen has, ſeniore ſuperſtite noſtro,
— Qui patriæ, potius quam rex, pater atque magiſter
Iure bono dicendus erat, moderatius atque
Quam pro re paulo tulimus conſtantius, unde
Cladibus in tantis ſolatia quærebamus.
Et merito. quid enim? ſeptem compleuerat æquo
Semper olympiadas regno, mitiſque regebat
Imperio populos, nec ſigna tyrannidis unquam
Vlla dedit, potius de manſuetudine ſumma
Forte redargutus uulgi ſermone, putantis
Eximium bellare decus, regumque furores
Iudicio ac voto male ſuſpicientis iniquo.
Non equidem bellis, ſuſceptaque geſtaque rite
Sint modo, detracto, nec mens tam deuia nobis
Vnquam erit, ut noſtrum fuerit quibus artibus auctum
Imperium, æque bonis partum maioribus, harum
Pœniteat. Sed uix unquam tam iuſta mouebis
Arma prior, multum ſcleris quin traxeris inde.
Vix etiam tam bella geres feliciter unquam,
Quin ex ijs capias incommoda maxima uictor,
Ut ſatius de iure tuo decedere paulo
Sit tibi, ne belli ſortem experiare cruenti.
— Hæc igitur ſapiens quum rex bene noſſet, & illi
Vna ſalus populi, quam martia gloria, longe
Eſſet cara magis, totam exardentia pridem

Bella per Europam, nostras contingere terras
Non fuit, dulci refouens nos undique pace.
Sæpe suas Bellona faces torquere parabat,
Sæpe faces illi prudentia regis ademit.
Pro pietate tamen, pro religione tuenda,
Pròque fide in superos, ducibus quam bella frequenter
Mandarit scieritque suis, grauiore cothurno
Est opus. hoc præstet facili Pinarius ore,
Æternis mandat qui regia tempora chartis.
Me dolor indomitus, crudùmque in pectore uulnus
Vix hæc pauca sinit turbato scribere sensu.
Dicere summatim sit fas mihi, singula magni
Regis ut expendas ex anime facta seüero,
Aut nihil, aut minimum inuenias quòd carpere possis,
Quum tamen obcurrant passim tibi cætera, morsu
Deterere inuidiæ quæ non queat hostis iniquus.
Iure igitur nobis illo uiuente ruinas
Erigere inflicta, uel sustentare dabatur.
Ariete fatali sed nunc impulsa columna
Qua nitebatur patriæ spes, omnia latè
Conquissit, casumque grauem fortuna minatur,
Numina ni nobis pia subueniat, & igni
Scintillam ex tanto reliquam superesse uelitis,
Hei mihi quam tenui filo pendemus. habenas
Suscepit regni de lacte tenerimus infans,
Qui crepitacillum à sceptro distinguere, nondum
Nosse per ætatem potis est, licet omnis in illo

Viuu

*Viuit imago patris, facies & auita refulget.
Cresce puer, rex cresce puer, puerique parentis
Posthuma progenies, & aui iustissima cura,
Cresce oro, atque annos uitæ genitoris ademptos
Viue, & uiue tuos. sic uulnera nostra coibunt.
Et tu Vincenti cali decus, & decus ingens
Vrbis Odysseia, quæ te ditata sepulto
Vna caput cunctas tandem super extulit urbeis,
Huc ades, & si te uates tuus ille mouere
Non mereor, ciueis facilis tibi cerne dicatos
Deformeis luctu, mutata ueste nefastos.
Tu quoque qui puerum dias in luminis oras
Eduxti, noménque tuo de nomine signas,
Nomen ab augusto quod deflexère Pelasgi,
Diue faue, quondam pro Christo exposite sagictis
Pectora uulnificis, unde & tibi rector olympi
Numen habere dedit magnum, seuâque leuanda
Pestilitate potens, bene quod testantur Olyssis
Mœnia Dulchij, per te seruata patronum.
Ergo age, funereas abigas bone Diue sagictas
Sedibus à nostris, à nostra longius aula.
Quin ambo clari præsentis numine, fessis
Ferte boni modo rebus opem, si uestra quotannis
Sacra pij colimus, si altaria semper adimus,
Ac redeunte nouo si templa reuifimus anno,
Floribus hibernus uelati tempora pompis,
Arte laboratas ceras flammisque coruscas*

*Gestantes manibus, & carmina persoluentes.
Interea teneros donec firmauerit artus
Rex puer, & sceptro sit idonea dextra gerendo,
Tu celsi regina animi, uiduata marito,
Saucia mæstitia licet, & licet obruta seui
Mole doloris hebes, muliebre suppressum luctum,
Ac mentem ad curas potius compone uirileis.
Munia obi mage grata uiro, meliora nepoti.
Est quicum ingenteis aut participare labores,
Consilia aut conferre queas de rebus agendis,
Romani Henricus merito pars prima senatus,
Quem columen patriæ de tot modo fratribus unum
Ipsa uidet, uideatque diu precor. ille labantem
Excipiet humeris ne pessum eat. ille parentis
Adfectu, & magni patrum indulgentia, herilis
Pupilli curam geret, obsequiumque fidele
Præstabit. Seruate pie bona numina gentis
Reliquias, seruate decus cum rege uetustum.
Sin aliter uisum, & regni stat perdere nomen
Me prius, en me me scelerata perditte morte,
Me prius æternis nox obruat illa tenebris,
Postquam nulla dies iterum expectanda, sed umbra
Atque chaos stygia conuoluens omnia Lethe.*

